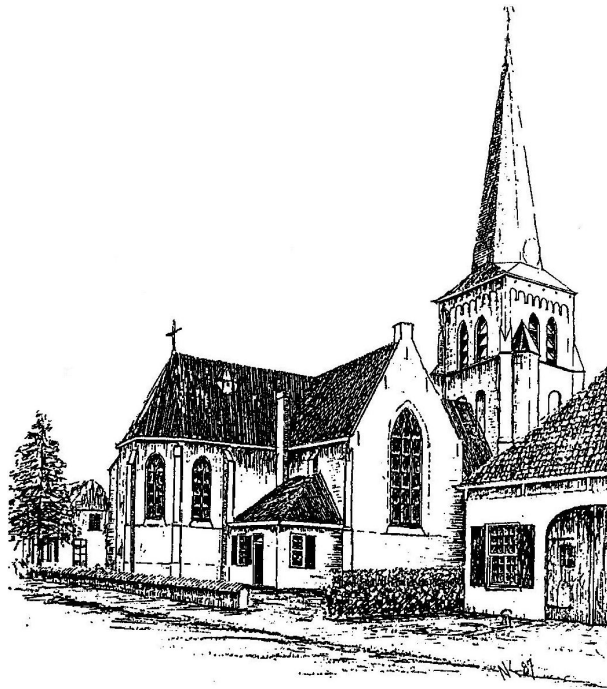


VEERTIENDE ZONDAG D.H.J.

‘Heer van hemel en aarde,
ik prijs U omdat Ge deze dingen
voor geleerden en geletterden
verborgen hebt gehouden,
maar aan kinderen geopenbaard.’
(Matteüs 11)



VOORAF

Orgel

INTREDE.

Lied.

*De Geest des Heren; 2 c.
H. Oosterhuis/Jan Vermulst*

WELKOM.

*'Ga met me mee door de tuin,
geschapen naar Gods hart.*

*Zoek de zon op, hand in hand,
in de duinen, op het strand.
Streel de regen, kus de wind,
laat je dragen als een kind
door het goede van het lieve mensenleven.*

*Lach naar bloemen in het veld.
Zwaai naar vogels op hun trek.
Drijf op golven, min de zee,
doe met alle wolken mee
aan het mooie van het lieve mensenleven.*

*Ga met me mee door de tuin
geschapen naar Gods haart.'*

*Welkom u allen vanavond hier
omwille van elkaar in Gods naam.*

Lied.

De Geest des Heren; 1 c.

SCHULD BEKENNEN.

't Is goed in 't eigen hart te kijken
nog even voor het slapen gaan,
of ik van dageraad tot avond
geen enkel hart heb zeer gedaan;

of ik geen ogen heb doen schreien,
geen weemoed op een wezen lei;
of ik aan liefdeloze mensen
een wordeke van liefde zei;

en vind ik in het huis mijns harten
dat ik een droefenis genas,
dat ik mijn armen heb gewonden
rondom een hoofd dat eenzaam was . . .

dan voel ik op mijn jonge lippen
die goedheid als een avondzoen . . .

't Is goed in 't eigen hart te kijken
en zo z'n ogen toe te doen.

BEZINNING.

Woord en lied

Lied.

*Verbreek de kilte; C 1
Sytze de Vries/Willem Vogel*

*Wie
steeds méér wil,
riskeert het ontevreden gevoel
permanent tekort te komen.*

Lied. *Verbreek de kilte; C 2*

*Wie
steeds véerder wil,
riskeert het bange gevoel
steeds meer achterop te raken.*

Lied. *Verbreek de kilte; C 3*

*Wie
steeds hogeróp wil,
riskeert het knagende gevoel
altijd onder te liggen.*

Lied. *Verbreek de kilte; C 1*

GEBED.

Spiegelen we ons niet
aan pracht en praal;
niet hangen aan grote woorden;
niet opgaan in veel en nog meer.

Vrede vinden
in wat goed, wat mooi is;
omgaan met wat eerlijk is;
waarheid zien in
wat sober en echt is.

Laat ons gaan met U,
pure ziel van ons bestaan
en leven met U, -
Grond onder onze voeten
voor tijd en eeuwigheid.
Amen.

A.: **We zijn geen vreemden voor elkaar** *t.: M. Zagers*
al spreken we andere talen. *m.: W. Vogel*

**We zijn geen vreemden voor elkaar
we zijn van één zon de stralen.**

K.: We vormen een geheel
en jij en ik zijn deel-

A.: **waar één mens lijdt
lijdt heel de wereld.**

EERSTE LEZING. *Inge Lievaart Nabijheid*

Toen mijn geest tastte naar de Verborgene
op ruimtevaart naar het geheim,
vond ik slechts leegte, een wijkend niets;
geen hand voor oog, niets herkenbaars.

Duizelig en verschrikt viel ik terug in mezelf,
werd ik al kleiner, niet meer dan een stofje -
maar dat tóch ademt en daarvan wéét heeft
toch leven, geen niets.

Stilte en herinnering die weer opvult
en daarin een Naam, een Naam zo nabij.

**A.: We zijn naar 't zelfde beeld gevormd
al zien we met andere ogen.**

**We zijn naar 't zelfde beeld gevormd
door één levensgeest bewogen.**

K.: We vormen een verband,
zijn aan elkaar verwant-

**A.: waar één mens sterft
sterft heel de wereld.**

HET EVANGELIE.

Matteüs 11,25-30

'Ik prijs U Vader, Heer van hemel en aarde, omdat
Gij deze dingen verborgen hebt gehouden voor ge-
letterden en geleerden, maar aan kinderen geopen-
baard. Zo is het beschikt.

Alles is mij door mijn Vader in handen gegeven.
Niemand kent mij zoals de Vader mij kent; en nie-
mand kent de Vader zoals ik die ken en Hij in mij
openbaar wordt.

Kom allen tot mij die uitgeput bent, onder lasten
gebukt gaat en ik geef u rust en verlichting. Neem
mijn juk op uw schouders en leer van mij zacht-
moedig en nederig van hart te zijn. Dan vind je
innerlijke rust. Mijn juk is zacht; mijn last licht.'

**A.: We zijn een leven onderweg
al volgen we andere wegen.
We zijn een leven onderweg
en wie komt geen ander tegen.**

K.: De grond van dit bestaan
in vrede samengaan-

**A.: wie één leven redt
redt heel de wereld.**

MEDITATIE.

*Nu de nacht gat vallen
glijdt al mijn streven weg in het duister.
Mijn hoogmoed leg ik neer
bij de schillen op de composthoop.
De avond voedt mijn nederigheid,
mijn vlijt keert zich in;
mijn gedachten verstillen.
Boven het dak glijden sterren toe.
Ver weg blaft een hond.*

*Overal, weet ik, hebben zieken pijn;
overal sterven mensen, soms alleen.
Schreeuwers en wanhopigen bedrinken zich;
verslaafden grijpen naar hun drugs.
Relaties breken, hartverscheurend,
maar ook de liefde groeit, als gras.*

*Ik neem de mensen mee in mijn hart;
samen gaan wij de nacht in.
Verborgene, ga rond met uw lamp,
verlicht onze geest in de slaap;
laat ons morgen in uw spoor gaan.*

De Donau is een machtige rivier, meer dan twee en een half duizend kilometer lang. Hij slingert zich, hier zo smal als een kanaal en daar zo breed als een groot meer, soms beukend tegen de rotsige bergen en veelal soepel vloeiend door het landschap heen. Aan deze rivier, die zoveel dichters, schilders en componisten tot grote kunst en diepe gedachten brachten, staan in Ober Oostenrijk enorm grote kloosters die niet slechts als 'rijksmonument', maar als 'wereldmonument' zijn onderscheiden. In het nogal onbekende dorp Baumtgartenberg - luttele kilometers ten noorden van de Donau - tref je een monumentaal voormalig klooster van de cisterciënzers aan, waar de Zusters van de Goede Herder nu meerdere opleidingen voor meisjes hebben ondergebracht en verzorgen. De vroegere kapel, nu Stifftkirche genoemd, is een juweel uit de tijd van de Barok met een opvallend mooi bewerkt en beschilderd plafond. Maar wereldwijd bekend zijn de kloosters van Sankt Florian en Melk, die nog door enkele monniken bewoond worden, maar toch vooral fraaie musea en toeristische trekpleisters zijn. Beide hectares-grote complexen kennen een 'vleugel van de keizer', waar vorsten, prelaten en soms ook - al is 't maar sporadisch geweest - koningen, koninginnen, keizers en keizerinnen op doortocht een veilig onderkomen kregen. De rijk uitgedoste verblijven getuigen nog van de tijd waarin bisschopszetels en vorstenhuizen zeer nauw aan elkaar verwant waren en over en weer elkaars terrein betraden en beïnvloedden. Opvallend en verrassend is het te horen, dat de oudere boeken in de gigantische bibliotheken vooral over natuurkunde en geografie gaan. Deze moderne wetenschappen lijken vanuit de kloosters ontstaan ofwel gestimuleerd te zijn. Maar de boeken van latere datum gaan zo goed als uitsluitend over theologie en bijbel. De oude goed bewaarde kolossale kloosters getuigen op de dag van vandaag van de scheiding die gegroeid is tussen kerk en staat, - er komt geen keizer of keizerin meer in een klooster logeren en bisschoppen stammen gewoonlijk niet meer uit vorsten- of koningshuizen. Ook de wetenschap van de menselijke ervaring en die van de goddelijke openbaring, van natuur en boven-natuur, van weten en geloven hebben zich geleidelijk van elkaar verwijderd en hebben afzonderlijk hun kamp opgeslagen in enerzijds 'de wereld van wetenschap en techniek' en anderzijds in 'de kerk van theologie en dogma'.

Voor beide geldt het verstand als instrument om de waarheid en de werkelijkheid te kennen. En wat onderontwikkeld, verloren is geraakt, is dat wat mensen - zoals dieren instinctmatig - intuïtief beleven, dat wat hen in het hart gegriift is, dat wat mystiek heet: jezelf en al wat bestaat ervaren als deel van een groot zinvol totaal, waarvan het hart Mysterie is, onnoembaar. Gelukkig wordt onze tijd zich - ondanks de overheersing van wetenschap en theologie - weer bewust van deze leemte in ons bestaan.

Geloven wordt steeds meer
verbondenheid beleven
met al wat en al wie is, -
de diepte proeven
in al wat en al wie bestaat, -
de Eeuwige zien
in al wat en al wie voorbijgaat.

*'Ik prijs U Vader, Heer van hemel en aarde,
omdat Gij deze dingen verborgen hebt gehouden
voor geleerden en geleerden,
maar aan kinderen geopenbaard.
Zo is het beschikt.'*

Kort orgel

BELIJDENIS

Lied. *De kerk is daar waar
Adri Bosch/Willem Vogel*

ONDERBREKING. Brood en beker
orgelspel en collecte

BROOD EN BEKER.

*Het simpele gerei,
het brood dat is gesneden,
de stilte, de gebeden -
want de avond is nabij.*

*Uit tranen en uit pijn
dit samenzijn verkregen:
bij sober brood de zegen
twee in úw naam te zijn.*

*Waar aan de witte dis
uw teken wordt beleden
verschijnt Gij: 'u zij vrede'.
Gij Brood - gij Wijn - gij Vis.
(Ida verhardt Disgenoten)*

GEDACHTENIS.

*Bid voor de zieken
en wie van ons mankeert niets ?
Bid voor die in het ongewisse verkeren
en wie van ons tobt nergens over ?*

*Bid voor die zorgzaam waken
en wie van ons wordt niet gevraagd ?*

*Bid voor die ons van nabij
zijn voorgegaan in de dood.
Met eerbied noemen wij:*

*Gedenk ook allen die waar ter wereld ook
bezwijken onder geweld
omkomen van honger
sterven aan een slopende ziekte.*

*Wie gedenkt dankt,
wie dankt gedenkt die leven.*

Lied.

GEBED AAN TAFEL.

Lied.

*Die ons schiep; Ic.
Sytze de Vries/Willem Vogel*

*De zon brengt warm de dag aan het licht,
hult de avond in schemer;
maan en sterren blinken in de nacht,
verbleken bij het gloren van de ochtend.*

*Bergen rijzen tot boven de wolken;
bomen wortelen diep,
reiken wuivend hemelhoog;
zeeën golven tot voorbij de einder.*

*Vogels zingen het licht tegemoet,
groeten het donker en zwijgen;
bloemen bloeien veelkleurig fier,
buigen het hoofd mettertijd.*

*Het ontroert wie ziet en hoort
spréékt en raakt ons -
verwant als we zijn aan de aarde
en verweven met U, van Wie zij spreekt.*

Lied.

Die ons schiep; Ic.

*Mensen komen en gaan
beleven lief en leed;
genieten geluk en
krijgen het zwaar te verduren.*

*Ze werken en doen
zolang het gaat, zo goed ze kunnen.
Ze zoeken elkaar, willen vrede,
sprekende stilte, rust.*

*Van woestijn maken ze akker,
herbouwen op ruïnes hun stad.
En hoe ook getroffen lamgeslagen,
ze staan weer op en vervolgen hun weg.*

*Mensen zichzelf een wonder:
hoe zij zoeken en reiken naar U,
vanwaar ze zijn, waarvoor ze doen
en naar Wie onderweg.*

Lied.

Die ons schiep; 1c.

*Één kwam er in de wereld
die de hemel op aarde zag,
een rijk van recht en gerechtigheid.*

*Één die niet deed dan goed;
van geweld niet wilde weten,
omzag naar zwak en gekwetst.*

*Die door waan en waas
een spoor van licht heeft getrokken
de einder voorbij.*

*Die ondanks alle schijn en ongeloof
trouw en onbevangen leefde
in het volste vertrouwen.*

Lied.

Die ons schiep; 1c.

*In hem herkennen wij
onze ware aard; zien we U,
de Eeuwige in de tijd.*

*Hij heeft zijn testament gemaakt,
brood genomen en gedeeld:*

*brood, het leven gegeven
met al zijn zoet en zuur;
brood, ons kwetsbaar broos bestaan
dat eens zal zijn geheeld.*

*Hij heeft zijn visioen en leven
aan die bleven in handen gegeven;
de beker, tot de bodem toe gedronken,
overgedragen aan die na hem komen;
tot wat wij hopen vervuld zal zijn.*

Lied.

Die ons schiep; 1c.

*Zo 'n vertrouwen
is leugen en geweld te machtig,
in geen graf of dood te vangen.*

*Zo 'n vertrouwen
brengt alles aan het licht
en in liefde tot voltooiing.*

*Zo 'n vertrouwen
laat de aarde glanzen van U
van U de Gerechte, God en Goed.*

*Bid dan zoals hij,
God een zoon, ons een broeder,
gebeden heeft.*

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

*Luisteren naar de wind,
blad dat ritselt,
vogels die fluiten - naar de stilte.*

*Méér horen in lied en muziek
in klacht en lach,
in mensen die vragen.*

Luister naar het leven.

Lied.

*Wie luistert naar; 1c.
Coert Poort/Willem Vogel*

*Kijken naar bomen en bloemen,
groene polder, eindeloze zee,
lucht en horizon - naar elkaar.*

*Méér zien in wolk en water
in moeder aarde,
in al wat, al wie leeft.*

Kijk het leven aan.

Lied.

Wie luistert naar; 1c.

*Vrij zijn en gaan
met die zelf niet kunnen,
geen ander hebben.*

*Vrij zijn en gaan met die
tijd en ruimte niet beseffen,
aan wie zon en zomer ontgaan.*

Vrij zijn voor elkaar.

Lied.

Wie luistert naar; 1c.

ZEGENWENS.

ZEGENEN WIJ ELKAAR
MENSELIJK EN NABIJ.
EN LAAT ALLE LEVEN
GEZEGEND ZIJN
IN DE NAAM VAN DE VADER
DE ZOON EN DE HEILIGE GEEST

AMEN.

ORGELSPEL